CUVÎNTARE LA PLENARA C. C. AL P.C.R. DIN 21—23 DECEMBRIE 1966

SUCCESELE ÎN ÎNFĂPTUIREA PLANULUI PE 1966 — BAZĂ TRAINICĂ PENTRU REALIZAREA MARILOR OBIECTIVE ECONOMICE ALE ANULUI VIITOR

Stimați tovarăși,

Plenara noastră a dezbătut planul și bugetul de stat pe anul 1967, precum și măsurile privind îmbunătățirile funciare, îndeosebi planul de irigații pe 5 ani.

Planul pe anul 1967 prevede un ritm înalt de creștere a producției industriale, în primul rînd a ramurilor hotărîtoare ale industriei : energetică, siderurgie, construcții de mașini, chimie, precum și a industriei ușoare și alimentare.

Volumul producției industriale depășește cu circa 2 miliarde de lei prevederile inițiale pentru 1967 din planul cincinal.

Un element caracteristic al planului este dezvoltarea siderurgiei, sporirea ponderii oțelurilor aliate și electrice, precum și diversificarea și dezvoltarea mai rapidă a unor ramuri moderne ale industriei constructoare de mașini : mașinile-unelte, electronice și electrotehnice. Aceasta va permite industriei construcțiilor de mașini să participe într-o mai mare măsură la înzestrarea tehnică a economiei

naționale. Industria chimică continuă să rămînă și în anul viitor cea mai dinamică ramură a industriei ; ea va contribui într-un grad mai mare la chimizarea agriculturii, la lărgirea bazei de materii prime pentru industria noastră.

Planul pe anul 1967 prevede o accentuare a dezvoltării industriei bunurilor de consum, cu deosebire în sectoarele industriei ușoare și a bunurilor de folosință îndelungată. Ritmul de creștere a producției bunurilor de consum va fi de peste 12% față de anul 1966, depășind astfel ritmul general de creștere a industriei pe 1967.

Din materialele prezentate, ca și din discuțiile purtate în plenară se evidențiază succesele mari obținute de poporul român în înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului. Se poate aprecia că în primul an al cincinalului planul de stat în industrie va fi îndeplinit cu succes. Este îmbucurător faptul că se realizează și se depășește producția globală, producția-marfă vîndută și încasată, productivitatea muncii, prețul de cost și beneficiul planificat.

Aceasta demonstrează că planul cincinal a fost așezat pe baze reale și corespunde condițiilor și posibilităților economiei noastre, capacităților oamenilor muncii, este o garanție că va fi înfăptuit.

Merită subliniat în mod deosebit faptul că anul acesta industria bunurilor de consum — îndeosebi industria ușoară — a realizat peste plan produse în valoare de aproape un miliard de lei ; aceasta exprimă rezultatele eforturilor făcute, indicînd în același timp rezervele importante pe care le avem în acest sector. Punîndu-se accentul pe dezvoltarea în ritm susținut a industriei grele, care în 1966 a reprezentat 68,3% din totalul producției industriale, am asigurat în acest an un ritm de creștere a industriei bunurilor de consum apropiat de cel al industriei grele. Aceasta arată preocuparea conducerii parti-

dului nostru pentru lichidarea rămînerii în urmă a industriei producătoare de bunuri de larg consum.

Necesitatea dezvoltării într-un ritm mai rapid decît în trecut a producției bunurilor de consum decurge din creșterea continuă a cerințelor populației, precum și din faptul că vreme îndelungată acest sector a fost neglijat. Pe măsura măririi puterii de cumpărare a populației, a ieșit tot mai mult în evidență rămînerea în urmă a acestui sector. Anul acesta a fost necesară luarea unor măsuri de sporire a producției în fiecare trimestru, precum și suplimentarea importului de bunuri de consum. Cu toate acestea, trebuie să spunem că pe piață continuă să se simtă lipsa unor bunuri de consum, mai cu seamă dintre cele cu durată îndelungată.

Merită subliniat în mod deosebit faptul că planul producției agricole a fost depășit în 1966 cu 7,2%. S-ar putea spune că anul acesta planul în agricultură n-a fost prea mare și de aceea a putut fi depășit. Dar trebuie avut în vedere că producția agricolă a crescut față de anul 1965, cînd am avut o producție relativ bună, cu 11,2%. Acesta este cel mai înalt ritm întîlnit în agricultura țării noastre. Producția de cereale este în acest an cu peste 3 000 000 de tone mai mare decît producția medie anuală realizată în șesenal. Rezultatele obținute în agricultură se datoresc măsurilor luate pentru îmbunătățirea bazei tehnice-materiale, pentru perfecționarea conducerii agriculturii, cît și activității rodnice depuse de organele agricole, de întreaga noastră țărănime.

Succese însemnate s-au obținut și în celelalte domenii de activitate : în transporturi, construcții, în circulația mărfurilor. A crescut nivelul de viață al oamenilor muncii, au sporit veniturile salariaților și ale țărănimii. S-a îmbunătățit ocrotirea sănătății, s-au dezvoltat învățămîntul, știința și cultura.

O caracteristică importantă a planului pe anul 1966 o constituie realizarea și depășirea prevederilor atît în sfera producției materiale cît și în activitatea social-culturală, în ridicarea nivelului de trai al populației. Aceasta oglindește activitatea intensă desfășurată de organele noastre de partid și de stat, entuziasmul cu care clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, înfăptuiesc neabătut politica partidului de desăvîrșire a construcției socialiste în România.

ÎN STADIUL ACTUAL DE DEZVOLTARE A ȚĂRII NOASTRE ESTE INDISPENSABILĂ RIDICAREA CALITATIVĂ A ÎNTREGII ACTIVITĂȚI ECONOMICE

În plenara noastră mai mulți tovarăși s-au referit pe larg la unele aspecte pozitive privind munca pentru îndeplinirea planului pe anul 1966. Totodată au fost relevate, pe drept cuvînt, o serie de lipsuri și neajunsuri în activitatea unor organe economice centrale, în activitatea unor întreprinderi, în munca unor organe de partid.

În legătură cu aceasta doresc să subliniez cîteva probleme care trebuie să stea în continuare în centrul atenției Comitetului Central, a Consiliului de Miniștri, a ministerelor, a tuturor organelor și organizațiilor de partid și de stat.

Am ajuns astăzi la un asemenea stadiu de dezvoltare, încît mersul nostru înainte este condiționat de ridicarea calitativă a întregii activități economice. În industrie am obținut an de an un ritm înalt de creștere a volumului producției. Trebuie să trecem acum — paralel cu dezvoltarea în continuare din punct de vedere cantitativ a pro-

ducției — la o etapă nouă, calitativ superioară, a întregii activități industriale.

Să punem mai mult accentul pe diversificarea producției, pe ridicarea nivelului tehnic al industriei, îndeosebi al industriei constructoare de mașini. O altă cerință esențială este creșterea eficienței economice în toate ramurile industriale și în toate întreprinderile. De asemenea, este necesar să trecem mai hotărît la îmbunătățirea activității de planificare și conducere a economiei naționale.

Dacă nu vom pune în centrul preocupărilor noastre aceste probleme, dacă nu vom acționa cu toată energia pentru rezolvarea lor, se poate ivi o serioasă rămînere în urmă în dezvoltarea industriei, a economiei, cu repercusiuni asupra întregii noastre societăți.

Cu toate succesele incontestabile pe care le-am obținut în industrializarea țării, industria continuă să se afle în urma țărilor avansate. În însăși industria grea, cu deosebire în sectorul construcțiilor de mașini, există disproporții care încep să apară din ce în ce mai evident, creînd greutăți în dezvoltarea întregii economii. Astfel, într-o serie de ramuri ale industriei constructoare de mașini producem încă în bună măsură partea brută a utilajelor, partea de mecanică fină, de instalații electrice, de mașini-unelte, de automatizare fiind în mare măsură procurată din import. Această situație se reflectă de altfel și în prețurile pe care le obținem la exportul la mașini-unelte pe tonă în raport cu alte țări. Noi, în 1964, am realizat 420 de lire sterline pe tonă, în timp ce, după cum reiese din presa economică internațională a aceluiași an, Bulgaria realizează 500, Franța 968, R.F. Germană 946, iar Elveția 1 724 de lire. Aceasta ne indică ce sarcini mari mai avem încă pe linia valorificării superioare a metalului, ridicării gradului de tehnicitate a industriei constructoare de mașini. Este semnificativ în aceeași ordine de

idei că la mașinile și utilajele electrice exportate am obținut în 1965 per tonă 5 468 de lei valută, în timp ce pentru aceleași utilaje plătim la import 11 579 de lei valută.

Gradul scăzut de dezvoltare și diversificare a construcției noastre de mașini este consecința neglijării îndelungate a unor sectoare importante ale științei și tehnicii moderne. După cum se știe, abia anul acesta am trecut la înființarea unor institute de cercetări menite să contribuie la dezvoltarea domeniilor-cheie ale industriei moderne: Institutul de cercetări electronice; Institutul de cercetări și proiectări pentru automobile și tractoare; Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini-unelte și agregate; Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini de ridicat și transportat; Institutul de cercetări și proiectări navale; Centrul de cercetări și proiectări pentru cazane; Centrul de cercetări și proiectări pentru utilaj chimic. Trebuie să spunem că în alte țări institute de acest fel funcționează de mulți ani.

După Congresul al IX-lea, cînd s-a analizat mai amănunțit situația din sectoarele amintite, am elaborat planuri speciale de măsuri menite să asigure lichidarea acestor rămîneri în urmă.

Pe drept cuvînt se poate pune întrebarea: de ce ne aflăm în acest stadiu? O primă explicație este aceea că noi am pornit de la un nivel de dezvoltare scăzut în comparație cu țările mai avansate. Această explicație este însă numai în parte valabilă astăzi. Nu trebuie să uităm că am parcurs 18 ani de economie planificată. Noi am subliniat întotdeauna că în centrul politicii noastre economice stă dezvoltarea industriei grele, îndeosebi a industriei constructoare de mașini. Faptele arată însă că, cu toate realizările obținute, în practică n-am asigurat realizarea acestui obiectiv în pas cu cerințele tehnicii contemporane. De

aceea este necesar să ne oprim cu toată atenția asupra acestei chestiuni.

În 1967, ca și în anii următori, va trebui să depunem eforturi mari pentru a lichida rămînerile în urmă existente în domeniul siderurgiei — îndeosebi în ce privește producția de oțeluri speciale, pentru care în cursul acestui an s-a întocmit un plan special de măsuri — și al construcțiilor de mașini. Numai astfel vom putea asigura modernizarea economiei noastre, apropierea ei de economia țărilor avansate.

În acest scop va trebui să facem mai mult decît ne-am propus la Congres, să mobilizăm toate forțele pentru ca pînă în 1970 să creăm o bază trainică pentru dezvoltarea acestor ramuri. Dacă nu vom reuși să facem acest lucru în cursul cincinalului, în anii următori vor apărea greutăți, care se vor resimți puternic în dezvoltarea societății. Să nu uităm că toate țările, atît socialiste cît și capitaliste, fac în prezent eforturi mari pentru dezvoltarea și modernizarea industriei, a întregii economii.

După cum ați putut constata din studierea planului, acordăm o mare atenție dezvoltării proporționale a tuturor ramurilor economiei naționale. În acest cadru va trebui să acordăm în anii următori o atenție sporită industriei bunurilor de consum. Deși în planul pe 1967 se prevăd cifre de creștere superioare celor stabilite de Congresul al IX-lea, industria bunurilor de consum va continua să rămînă încă în urma cerințelor oamenilor muncii. Aceasta este realitatea. Ea este consecința faptului că în trecut nu s-a acordat atenția cuvenită industriei ușoare și alimentare.

Fără îndoială, a fost just că ne-am preocupat îndeosebi de industria grea, dar prioritatea acesteia nu trebuie să însemne neglijarea, subaprecierea producției bunurilor de consum. Să nu uităm că, pînă la urmă, întreaga activitate

de producție a societății este destinată omului, satisfacerii cerințelor crescînde ale populației. Despre lucrul acesta s-a vorbit destul de mult ; este necesar să acționăm cu fermitate pentru realizarea acestui deziderat esențial al politicii partidului nostru.

Va fi necesar ca în anii următori să găsim rezerve, mijloace materiale suplimentare pentru a asigura o dezvoltare mai accentuată, superioară prevederilor planului cincinal, a industriei bunurilor de consum. Avem datoria de a face totul pentru satisfacerea cerințelor multilaterale în continuă creștere ale întregului nostru popor.

O altă problemă despre care s-a vorbit în plenară și asupra căreia vreau să mă opresc este problema eficienței economiei noastre naționale.

Desigur, noi am obținut în acest domeniu rezultate bune, activitatea economică s-a soldat an de an cu beneficii tot mai mari, au crescut acumulările socialiste, ceea ce a asigurat mijloace atît pentru dezvoltarea în ritm înalt a economiei, cît și pentru ridicarea nivelului de trai al populației. Cu toate acestea, nu putem trece cu vederea existența unor stări de lucruri negative care se mai manifestă în acest domeniu.

Aș dori, în primul rînd, să mă refer la cheltuielile mari de producție din întreprinderile noastre în raport cu situația din țările mai avansate.

La noi, în ansamblul economiei cheltuielile materiale de producție reprezintă 58%, iar în industrie circa 63% din valoarea producției globale, în timp ce, după cum arată datele oficiale ale organizațiilor internaționale și ale publicațiilor de specialitate, în țări cu o economie dezvoltată proporția cheltuielilor materiale de producție în economie se ridică la 30—35%. Această situație are repercusiuni directe asupra volumului venitului național total și pe cap de locuitor. Proporția exagerată a cheltuielilor de produc-

ție în țara noastră conduce la diminuarea acumulărilor socialiste, influențează negativ asupra reproducției socialiste lărgite, asupra creșterii nivelului de trai al populației, asupra dezvoltării întregii societăți. Iată de ce ridicarea eficienței economice a producției trebuie să stea în centrul preocupărilor noastre, de ce trebuie să analizăm cu toată răspunderea cauzele cheltuielilor mari de producție, să găsim căile pentru diminuarea lor.

Așa cum am mai arătat, cheltuielile mari de producție decurg și din faptul că noi asigurăm încă un grad scăzut de prelucrare tehnică a materiei prime. Prelucrarea brută a metalului și a materialelor face ca valoarea nou creată să fie mai mică în raport cu cea înmagazinată în produsele fabricate în alte țări.

Fără diversificarea și îmbunătățirea tehnică a producției nu vom putea depăși această situație. România are în general o producție de metal redusă ; ea nu va putea fi dezvoltată prea mult nici în perspectivă. De aceea îmbunătățirea calității oțelurilor, dezvoltarea mai accentuată a mecanicii fine, a industriei de mașini-unelte, electrotehnice și electronice, a tuturor ramurilor care asigură valorificarea superioară a materiei prime și materialelor sînt hotărîtoare pentru progresul economiei noastre. A obține din aceeași cantitate de materie primă și materiale o valoare de cîteva ori mai mare, aceasta este una din problemele esențiale, de care depinde creșterea eficienței economiei noastre.

Mulți tovarăși s-au referit la consumurile mari de materiale care se înregistrează în unele întreprinderi. Desigur, fabricăm și produse la nivel mondial atît din punct de vedere al tehnicității, cît și al consumului de metal, cum sînt, de pildă, locomotiva Diesel, tractorul de 65 CP și altele. În același timp la o serie de produse, consumul de materiale, și în primul rînd de metal, este mult mai

ridicat decît în țările avansate. Avem încă rezerve interne mari pentru reducerea consumului specific și îmbunătățirea performanțelor tehnice ale mașinilor, utilajelor și instalațiilor.

Este necesar să subliniem că gradul ridicat al consumului de metal este și rezultatul orientării din trecut spre folosirea exagerată a metalului în construcțiile industriale. La noi s-a încercat să se copieze în mod mecanic starea de lucruri din Statele Unite ale Americii, unde există o producție mare de metal pe cap de locuitor și unde oțelăriile, datorită greutăților de desfacere, nu lucrează întotdeauna la întreaga capacitate.

În industria noastră de construcții se consumă mari cantități de fier-beton, și, din păcate, aceste cantități cresc de la an la an. După cum ați auzit ieri aici din cuvîntul tovarășului Petre Ionescu, datorită măsurilor luate de C.S.C.A.S., la Constanța, la unele construcții s-a ajuns în doi ani la o creștere de 8 ori a consumului de metal. Deși în ultimul timp problema reducerii consumului de metal a constituit o preocupare permanentă a conducerii partidului, tovarășii de la C.S.C.A.S. și C.S.P. care se ocupă de această problemă, ca și tovarășii care îndrumă aceste sectoare n-au sesizat fenomenul, n-au intervenit pentru soluționarea acestei probleme.

Este necesar să exercităm un control mai temeinic asupra tuturor consumurilor de metal, să luăm măsuri energice pentru reducerea substanțială a consumului de metal în construcții, pentru combaterea grandomaniei, a tendințelor spre gigantomanie. Trebuie asigurate proiecte care să prevadă soluții de diminuare a consumurilor specifice de metal, revenindu-se asupra orientării care punea accentul pe construcțiile metalice.

Aplicarea cu hotărîre a măsurilor de economisire a consumului de metal va contribui la sporirea stocurilor de oțel, despre care, pe bună dreptate, s-a vorbit aci.

Sînt tovarăși care lucrează în domeniul economic care încearcă să justifice și chiar să teoretizeze necesitatea cheltuielilor mari de producție. După acești tovarăși, s-ar părea că este normal ca în socialism să se producă cu cheltuieli mari și venituri mici. Ei probează cu date statistice că și în alte țări socialiste există situații similare. Faptul că și alte țări au cheltuieli mari de producție nu poate să justifice deficiențele din propria noastră economie. Este necesar, tovarăși, să privim realitatea în față, deschis, să nu o ignorăm, așa cum s-a procedat uneori în trecut, pentru că trebuie să știm exact ce avem de făcut ca să îmbunătățim activitatea noastră economică. Putem să vorbim despre superioritatea economică a socialismului asupra capitalismului, însă atîta timp cît unele țări capitaliste avansate vor produce mai ieftin și la un nivel tehnic mai ridicat, noi nu vom putea dovedi această superioritate. Marx și Lenin, după cum știți, condiționau făurirea noii societăți de capacitatea economiei socialiste de a-și dovedi în practică superioritatea față de economia capitalistă. Pentru a atinge acest deziderat este necesar să acționăm ferm, să depășim stadiul la care ne găsim în prezent. Numai astfel vom crea baza pentru desăvîrșirea construcției socialismului, vom crea condiții pentru edificarea comunismului în România.

Ar fi mai bine ca organele de sinteză economică și în general economiștii noștri, institutele de științe economice să analizeze serios cauzele stărilor de lucruri negative, să contribuie la elaborarea măsurilor și căilor celor mai corespunzătoare pentru lichidarea lor. Trebuie înțeles că, numai asigurînd reducerea cheltuielilor de producție, creșterea într-un ritm mai rapid a eficienței economiei noas-

tre, vom putea obține sporirea venitului național, dezvoltarea acumulărilor socialiste, ridicarea nivelului de trai al poporului.

Un fenomen negativ în economia noastră îl constituie și ponderea mare a rebuturilor la o serie de produse. Lichidarea rebuturilor trebuie să fie o preocupare permanentă a tuturor întreprinderilor. Se impune lichidarea practicii de a se prevedea rebuturile în plan — formă de irosire oficială a materiei prime. Cei care provoacă pagube în producție trebuie să poarte răspunderea materială a actelor lor, să resimtă consecințele. Nu i se poate cere economiei naționale să suporte efectele nepriceperii, neglijenței sau ale slabei calificări. Este necesar să se acționeze cu hotărîre în întreaga industrie pentru închiderea surselor de rebut, pentru eliminarea tuturor cheltuielilor neproductive. Consider că pentru partidul nostru, partid de avangardă al clasei muncitoare, al întregului popor, grija față de om înseamnă grija pentru o economie sănătoasă, rentabilă. A admite grave stări de lucruri negative sub pretextul grijii față de om înseamnă, în ultimă instanță, demagogie socială.

Un aspect deosebit de serios al economiei noastre îl constituie existența pierderilor planificate. După cum ați văzut din raportul la buget, în 1966 s-au înregistrat pierderi de peste 4 miliarde de lei, iar în 1967 se prevăd pierderi de 3,4 miliarde de lei. Economia noastră pierde anual la peste 1 370 de tipuri de produse. Un număr însemnat de întreprinderi vor lucra și în anul viitor cu pierderi planificate.

Problema pierderilor planificate trebuie să preocupe toate organele noastre economice și de partid. Este timpul să lichidăm această anomalie, această gravă manifestare de înapoiere economică. Nici o economie nu-și poate permite să organizeze o producție cu deficit, să finanțeze unele în-

treprinderi pe seama altora. În economia capitalistă o asemenea producţie duce automat la faliment. Este oare normal ca în socialism să se tolereze un asemenea fenomen nesănătos ? E adevărat, la noi întreprinderea care lucrează cu pierdere nu dă faliment, dar ea loveşte în interesele întregii economii, în interesele întregului popor. Noi avem ramuri care an de an cheltuiesc mai mult decît produc, a căror producţie nu acoperă cheltuielile şi care sînt subvenţionate din bugetul statului, din plusprodusul realizat de întreprinderile cu activitate bună.

Desigur, cauzele sînt multiple. Ele se concretizează îndeosebi în cheltuielile de producţie ridicate, în lipsuri în organizarea activităţii întreprinderilor respective. În legătură cu aceasta se ridică şi problema unei mai bune aşezări a preţurilor, care va trebui, de asemenea, să fie rezolvată.

Lucrul cel mai de neînţeles este însă atitudinea conducătorilor acestor întreprinderi, a organizaţiilor de partid şi fie-mi permis să spun, şi a miniştrilor de resort, care se împacă cu această stare de lucruri, ba, mai mult chiar, încearcă de ani de zile să o justifice.

La şedinţa Comitetului Executiv în care s-a discutat planul pe 1967 s-a trasat sarcina ca încă în prima jumătate a anului să fie analizată situaţia în toate întreprinderile care lucrează cu pierderi şi să se întocmească planuri de măsuri cu termene pentru transformarea lor în întreprinderi rentabile, capabile să-şi acopere nu numai cheltuielile de producţie, dar să asigure beneficiu, pentru a contribui la dezvoltarea economiei.

Mulţi tovarăşi au subliniat, pe bună dreptate, neajunsurile care mai dăinuie în organizarea producţiei şi a muncii. Trebuie să spunem că în multe întreprinderi aceste probleme nu constituie o preocupare permanentă pentru conducerea economică şi pentru organele şi organizaţiile de partid. Această problemă a fost ridicată îndeosebi de to-

varășii care lucrează în regiuni. Mai puțin s-au referit la ea miniștrii, adică tocmai cei care au răspunderea nemijlocită de a acționa pentru perfecționarea activității în întreprinderi.

Unii tovarăși au arătat în discuții că în multe întreprinderi consumul de forțe de muncă este prea mare în raport cu alte țări. Această situație este agravată și de numărul destul de ridicat al lucrătorilor neproductivi. Din această cauză, productivitatea muncii este în țara noastră cu mult sub cea obținută în țările avansate. După statisticile internaționale, productivitatea muncii în România este de 2—3 ori mai mică decît în Italia, Franța și Germania occidentală.

Aceste date conturează clar ce rezerve mari există în economia noastră în domeniul productivității muncii. În ultimii ani am înzestrat economia cu utilaje moderne de înaltă productivitate, dar nu peste tot acestea lucrează la capacitatea proiectată, nu s-au introdus norme corespunzătoare pentru folosirea lor, nu se obține productivitatea realizată în străinătate cu mașini și utilaje similare.

Față de cei care nu-și găsesc justificare în muncă nu se adoptă totdeauna o atitudine justă. Chiar acolo unde s-au luat unele măsuri, destul de timide de altfel, ele nu au fost primite cu prea multă înțelegere. Putem transforma oare întreprinderile în instituții de asistență socială ? Pentru aceasta, în statul nostru există instituții create special. Întreprinderea trebuie să fie astfel organizată, încît producția și munca să corespundă nivelului mondial, să asigure fiecărui muncitor posibilitatea ca în timpul legal de lucru să-și valorifice pe deplin capacitatea, corespunzător condițiilor tehnice existente. Dacă nu vom face acest lucru, nu vom reuși să accelerăm progresul economiei noastre. Trebuie să acționăm cu fermitate în ve-

derea aplicării hotărîrilor Congresului al IX-lea și ale plenarelor Comitetului Central cu privire la lichidarea risipei de forță de muncă, la îmbunătățirea organizării producției și a muncii.

Este necesar să înțelegem că problema creșterii productivității muncii sociale constituie una din laturile fundamentale ale modernizării și perfecționării întregii economii. Organele și organizațiile de stat, economice și de partid trebuie să treacă la aplicarea strictă a indicațiilor date de conducerea partidului cu ocazia elaborării planului cincinal. Toate instalațiile și mașinile introduse în producție să realizeze normele existente pentru instalații similare pe plan mondial.

Apreciind situația de ansamblu a productivității muncii sociale în economia noastră, trebuie să ținem seama și de faptul că mai mult de jumătate din populația activă — mă refer la țărănime — nu lucrează decît o treime din timpul de lucru normal. Aceasta are repercusiuni asupra productivității sociale în general. Trebuie să stabilim măsuri care să asigure creșterea productivității muncii în întreprinderile și unitățile economice și totodată, în raport cu posibilitățile economiei noastre, atragerea în producție a întregii populații, ridicarea gradului de folosire a forței de muncă pe plan național.

AGRICULTURA POATE ADUCE O CONTRIBUȚIE MAI MARE LA CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL

Tovarăși,

Agriculturii, după cum ați văzut din materialele prezentate, ca și din expunerea tovarășului Nicolae Giosan, îi revin, de asemenea, sarcini deosebit de mari în anul 1967

și în anii următori. Există mari posibilități și rezerve de a obține o producție agricolă superioară celei planificate.

Avem convingerea că agricultura noastră poate aduce o contribuție mult mai mare la creșterea venitului național, la acumulările socialiste. Realizările din acest an sînt o dovadă elocventă în această privință. Agricultura este ramura care, dacă-i acordăm atenția necesară, ne poate răsplăti eforturile din plin.

Deși din raportul la buget reiese că unele produse agricole nu sînt rentabile la export, realitatea este că produsele agricole aduc venituri mari, mai mari decît unele produse industriale, deoarece în agricultură cheltuielile materiale sînt mult mai scăzute decît în industrie. Investițiile făcute pentru dezvoltarea agriculturii sînt recuperate într-un timp foarte scurt, iar produsele agroalimentare au o desfacere asigurată pe piața mondială. Statisticienii O.N.U. prevăd că deficitul de produse agroalimentare pe plan mondial va crește în anii următori. Dezvoltînd producția agricolă, aceasta va putea contribui în măsură sporită la creșterea venitului național, la dezvoltarea economiei. Iată de ce au fost atît de dăunătoare greșelile făcute în trecut prin neglijarea dezvoltării bazei tehnice-materiale a agriculturii.

După cum se cunoaște, țara noastră dispune de condiții naturale de climă și sol favorabile pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole. Dar o parte însemnată a suprafeței agricole este supusă eroziunii. Cu toate acestea, s-a făcut foarte puțin pentru stăvilirea procesului de degradare a pămîntului, pentru îmbunătățirea fertilității solului, pentru sporirea capacității sale de producție. Dimpotrivă, o serie de lucrări de îmbunătățiri funciare executate în trecut, aici s-a ilustrat situația din Banat și Crișana, au fost neglijate și s-au degradat. Cu toate că în

planul șesenal se prevăzuse amenajarea unei suprafețe de 600 000 ha pentru irigații, majorată apoi la 1 000 000 ha, din acestea nu s-au realizat decît circa 70 000 ha. Nu s-a înfăptuit, de asemenea, programul de chimizare și de mecanizare a agriculturii. Făcînd abstracție de tractoarele mari, de mașinile de semănat și alte cîteva mașini agricole, prevederile privind producția pentru mecanizarea agriculturii nu s-au înfăptuit. Schimbarea repetată a tipurilor de mașini, scoaterea din producție a mașinilor existente, a contribuit la dezorganizarea activității de producție pentru nevoile mecanizării agriculturii. Astfel, cînd s-a introdus în producție tractorul de 65 CP s-a oprit în mod nejustificat fabricarea celui de 45 CP, ceea ce a produs greutăți.

În același timp au circulat tot felul de teorii despre nepriceperea țărănimii de a folosi îngrășămintele și celelalte substanțe chimice, despre faptul că, neavînd experiență în irigații, vom degrada și diminua fertilitatea solului.

Unele lipsuri cu care ne întîlnim astăzi în producția agricolă se datoresc și unor concepții greșite după care statul nu trebuia să facă investiții pentru întreaga agricultură, ci numai pentru agricultura proprietate de stat. Efectul acestor păreri și concepții greșite a fost rămînerea în urmă în dezvoltarea bazei tehnice-materiale a agriculturii, neglijarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, menținerea la un nivel scăzut a contribuției agriculturii la dezvoltarea economiei naționale.

Am reamintit aceste cîteva neajunsuri manifestate în decursul anilor în industrie și agricultură pentru a putea trage învățăminte, pentru a înțelege că în construcția socialismului, în conducerea economiei planificate trebuie excluse cu desăvîrșire arbitrarul și subiectivismul, că în elaborarea întregii noastre politici economice trebuie să

pornim de la studierea temeinică a realităților și a condițiilor concrete. Partidul nostru poartă răspunderea dezvoltării întregii economii naționale, a fiecărui sector, fie că e de stat, cooperatist sau particular. Nu poate exista nici o ramură de activitate economică și socială care să rămînă în afara sprijinului, îndrumării și conducerii partidului și statului nostru socialist.

Cu toate succesele obținute pe linia unei agriculturi intensive, se manifestă încă serioase neajunsuri în folosirea rațională a pămîntului. În fiecare an, atît în gospodăriile de stat cît și în cooperativele agricole de producție rămîn suprafețe necultivate, care lipsesc economia națională de importante cantități de produse agricole. În scopul utilizării mai raționale a fondului funciar, trebuie continuată acțiunea de zonare a culturilor în funcție de condițiile pedoclimatice, urmărindu-se amplasarea fiecărei culturi pe terenul cel mai favorabil.

Una din sarcinile principale ale Consiliului Superior al Agriculturii și Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție este studierea și adoptarea măsurilor care să permită valorificarea cît mai deplină a rezervelor de care dispune agricultura noastră. Organele agricole, specialiștii din unitățile de producție trebuie să asigure aplicarea consecventă a întregului complex de măsuri agrotehnice, recomandat de știința și de practica înaintată. Este necesar să se acorde o mai mare atenție folosirii raționale a îngrășămintelor chimice, asigurării densității corespunzătoare a plantelor, aceasta constituind una din rezervele importante de sporire a producției la hectar. Trebuie luate măsuri de producere a semințelor din soiuri valoroase, de mare productivitate la toate culturile, folosind în această privință experiența noastră cît și experiența altor țări.

În domeniul zootehniei — ramură căreia îi acordăm o importanță deosebită în cadrul eforturilor de modernizare a agriculturii — trebuie urmărită cu și mai multă perseverență creșterea numărului de animale, a productivității lor, îmbunătățirea raselor, sporirea greutății animalelor, reducerea mortalității.

Un factor important în dezvoltarea creșterii animalelor și în sporirea producției animaliere îl constituie asigurarea unei furajări raționale și economice. Într-o perioadă scurtă trebuie elaborat un program de perspectivă privind producția de furaje combinate, pentru a asigura satisfacerea nevoilor atît în gospodăriile agricole de stat cît și în cooperativele agricole. Este necesar să se studieze oportunitatea preluării de către Consiliul Superior al Agriculturii a fondurilor de investiții pentru crearea întreprinderilor de furaje prevăzute în plan și a conducerii acestora.

Gospodăriile agricole de stat au fost dotate în ultimii ani cu tehnică modernă, au primit îngrășăminte chimice în cantități sporite, precum și investiții pentru construcția de complexe în vederea creșterii industriale a animalelor. Desigur, producția vegetală și animală în gospodăriile de stat a crescut, a sporit contribuția lor la fondul central al statului. Cu toate acestea, rezultatele obținute nu sînt la nivelul eforturilor pe care le-am făcut. Ca și în anii trecuți, în anul care vine un număr important de gospodării de stat vor lucra cu pierderi planificate. Situația economică a acestor gospodării, ca și activitatea în ansamblu a gospodăriilor de stat va trebui analizată temeinic, ținîndu-se seama de stadiul actual și de perspectivă al dotărilor tehnice, prevăzîndu-se măsuri care să asigure îmbunătățirea radicală a întregii lor activități. Trebuie să se simplifice activitatea administrativă, care ocupă o mare

parte din munca inginerilor și specialiștilor. Se cere acestora, inclusiv directorului, de a lua parte activă la procesul de producție, de a asigura producții mari la prețuri mici. Așa vom merge pe calea rentabilizării gospodăriilor de stat.

Există, de asemenea, un număr însemnat de cooperative agricole slab dezvoltate, mai ales în zonele de deal. Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole, Consiliul Superior al Agriculturii, cu sprijinul altor organe centrale, au analizat situația economică a acestora. Se cere acum să se stabilească un plan de măsuri în fiecare cooperativă în parte, care să ducă la creșterea producției, dezvoltarea avutului obștesc, la sporirea veniturilor cooperatorilor. Doar și în aceste zone țărănimea a făcut agricultură, și cu rezultate bune. Într-o serie de comune de deal există un nivel de viață — exprimat și în situația locuințelor — superior celui din unele comune de șes. Nu condițiile naturale împiedică buna funcționare a acestor cooperative, ci lipsurile în organizarea și îndrumarea lor spre ramuri care pot asigura o producție ridicată și venituri mari.

Plenara a dezbătut măsurile cu privire la lucrările de îmbunătățiri funciare prevăzute în cincinal. Realizarea acestor prevederi are o deosebită importanță pentru ridicarea potențialului de producție a solurilor din țara noastră, pentru sporirea producției agricole. Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție trebuie să asigure realizarea la termenele stabilite a tuturor lucrărilor de îndiguire, desecare, combatere a eroziunii și, mai ales, de irigații, să realizeze lucrări de investiții cu cheltuieli cît mai reduse, de bună calitate și ușor de exploatat, să sprijine cooperativele agricole în vederea amenajării prin mijloace proprii a unor

suprafețe cît mai mari pentru irigații. Unii tovarăși de la Crișana, Maramureș, Banat, Suceava și din alte părți au cerut să se aloce noi fonduri pentru ameliorarea solului. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că mai mult decît am prevăzut în plan nu putem acorda deocamdată. Trebuie să realizăm bine ceea ce s-a prevăzut. Dacă spre sfîrșitul cincinalului vor apărea noi posibilități, noi mijloace, vom analiza și vom hotărî la timpul potrivit. Nu putem rezolva într-un cincinal ce n-a făcut burghezia în întreaga ei existență și ce n-am făcut noi înșine în peste 20 de ani. Considerăm că ceea ce am planificat constituie un început bun: în cincinalul următor vom asigura o îmbunătățire radicală în acest domeniu. În același timp trebuie să avem grijă ca toate lucrările să-și găsească valorificarea deplină, aplicîndu-se măsurile agrotehnice cele mai corespunzătoare pentru obținerea unor producții agricole mari, constante. Or, anul acesta, din terenurile pregătite pentru irigații au rămas cîteva zeci de mii de hectare nefolosite. Vina o poartă atît Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, care nu a livrat la timp unele utilaje prevăzute, cît și gospodăriile de stat și cooperativele agricole de producție, care n-au luat măsurile ce se impuneau nici chiar atunci cînd au dispus de utilajele necesare. De pe aceste terenuri trebuie să obținem, în cea mai mare parte, cîte două culturi pe an. Aceasta este, de altfel, singura cale de sporire a suprafeței noastre agricole.

Ministerele care produc utilaje și materiale pentru lucrările de îmbunătățiri funciare trebuie să asigure livrarea lor la timp. Comitetele regionale de partid trebuie să se preocupe îndeaproape de executarea în bune condiții a tuturor lucrărilor de îmbunătățiri funciare de pe cuprinsul regiunii respective.

SARCINILE ORGANELOR ECONOMICE, DE PARTID ȘI DE STAT PENTRU REALIZAREA PLANULUI DE INVESTIȚII

Tovarăși,

În materialul prezentat, ca și în dezbaterile din plenară s-au subliniat pe larg sarcinile mari ce ne revin în 1967 în domeniul investițiilor.

Planul de investiții este în 1967 cu aproape 8 miliarde mai mare decît în 1966 ; realizarea lui ridică, după cum ați văzut, răspunderi deosebite în fața tuturor ministerelor, tuturor organizațiilor economice și de construcții, în fața tuturor organelor și organizațiilor de partid.

Intrăm în anul 1967 cu o restanță de circa 2 miliarde de lei din planul de investiții al anului 1966, cu un număr de întreprinderi la care nu s-a respectat termenul de dare în funcțiune.

În general, tovarăși, în ultimul timp volumul de investiții nu s-a realizat integral în fiecare an ; un mare număr de capacități de producție nu au intrat la timp în producție ; toate acestea au influențat în mod negativ asupra economiei noastre. Cauzele principale ale rămînerilor în urmă se află în lipsa de proiecte și documentații, în neasigurarea aprovizionării ritmice cu materiale și utilaje, într-o serie de defecțiuni ale activității de conducere și planificare economică, ale muncii ministerelor și organizațiilor de construcții.

În cursul acestui an, unele ministere, cum este cazul Ministerului Industriei Chimice și Consiliului Superior al Agriculturii, nu începuseră pînă în luna mai lucrările pe noile șantiere de construcții. Ministerului Industriei Chimice i s-au dat derogări, dar nici în septembrie la unele combinate, pentru care s-au obținut derogări în mai, nu

începuseră lucrările de construcții. După cum au arătat mai mulți tovarăși, unele ministere nu au predat nici pînă acum proiectele pentru obiectivele a căror construcție trebuia să înceapă sau chiar să fie date în folosință în cursul anului 1966.

Anul acesta vom începe activitatea de investiții și construcții în condiții mai bune, dar încă nu pe deplin satisfăcătoare. Mai sînt ministere care nu posedă documentația și proiectele necesare pentru anul viitor.

Ținînd seama de această situație și de faptul că realizarea investițiilor în 1967 este hotărîtoare pentru întregul cincinal, se impun măsuri hotărîte, eficace în toate sectoarele economiei, pentru executarea, chiar de la începutul anului, în mod ritmic a tuturor obiectivelor. Timp de mai mulți ani, în primele 2—3 luni s-a realizat un procent redus de lucrări, iar apoi rămînerile în urmă n-au mai putut fi recuperate în tot cursul anului. Așa s-a întîmplat, de altfel, și anul acesta.

Trebuie rezolvată urgent indicația Comitetului Executiv de a se simplifica documentația și avizarea proiectelor. Este necesar să se elimine complet proiectul de ansamblu, care s-a dovedit inutil, răpind aproape 30% din timpul de lucru al proiectanților.

Ținînd seama de importanța pe care o are asigurarea intrării în funcțiune la timp a tuturor capacităților de producție, trebuie să se asigure proiectanți în primul rînd pentru obiectivele economice, concentrîndu-se în acest scop proiectanții de la toate unitățile. Numai după realizarea proiectelor necesare unităților productive să se asigure proiectanți pentru celelalte lucrări de construcții. Să se aplice de asemenea cu fermitate recomandările date de Comitetul Executiv în privința asigurării cu prioritate a materialelor de construcții pentru unitățile productive.

În mod deosebit atrag atenția asupra situației de la Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Industriei Ușoare care au de realizat un mare volum de investiții. Comitetul Executiv studiază măsuri organizatorice pentru întărirea sectorului de construcții, pentru degrevarea într-o măsură mai mare a conducerii Ministerului Industriei Chimice de problemele de construcții, în scopul de a-i da posibilitatea să se ocupe de procesul de producție. Chimia are de executat în anul 1967 lucrări de construcții-montaj mai mari decît însuși Ministerul Industriei Construcțiilor. Organismul la care ne gîndim, înzestrat cu unități pentru producerea materialelor de construcție, va lucra în exclusivitate pentru șantierele industriei chimice și petroliere.

Pe baza indicațiilor Secretariatului Comitetului Central, la organele regionale de partid se va crea un sector special în cadrul comisiei economice pentru urmărirea permanentă a realizării planului de investiții.

O deficiență mare în activitatea economică legată de investiții este intrarea cu întîrziere în producție a unor capacități și nerealizarea la timp a parametrilor proiectați. Aceste fenomene le întîlnim în mai toate sectoarele. Un număr de unități industriale, îndeosebi chimice, combinate noi, după ani de zile n-au ajuns încă să atingă parametrii proiectați. Aceasta are repercusiuni negative și asupra celorlalte ramuri ale economiei naționale.

Unele ministere au prezentat Comitetului de Stat al Planificării propuneri de amînare a termenelor de intrare în producție a unor unități. Desigur, este necesar să analizăm situația acestor unități pentru a nu fixa termene ce nu se pot realiza. În același timp însă, ministerele trebuie să înțeleagă că noi nu putem accepta nerealizarea capacităților proiectate, nu putem accepta drept justificări obiective neajunsuri ale propriei lor activități. Dacă se ivesc situații care conduc la imposibilitatea realizării sar-

cinilor în termenul planificat, ministerele respective să facă propuneri de sporire a capacității unităților existente sau de intrare în producție a altor unități înainte de termen, astfel ca pe ansamblu producția să nu fie diminuată.

În legătură cu aceasta, trebuie spus că la noi înseși termenele planificate pentru intrarea în producție și pentru realizarea parametrilor proiectați sînt mari. Aceste termene depășesc cu 20—30%, și uneori chiar mai mult, pe cele din alte țări. Va trebui ca institutele de proiectare să examineze și să stabilească cu mai multă exigență aceste termene. Dacă nu vom scurta termenele de realizare a investițiilor, nu vom putea asigura sporirea eficienței economiei.

Consider juste criticile aduse în plenară în privința sistemului de aprovizionare a întreprinderilor, cît și propunerile făcute în sensul îmbunătățirii lui rapide. Ținînd seama de existența unor stocuri mici la o serie de produse, se impune să se ia măsuri ca întreprinderile producătoare de materii prime și materiale să respecte cu strictețe graficele de livrare, sortimentele și calitățile contractate. Orice întîrziere în livrarea de materii prime și materiale, în aprovizionarea tehnică-materială aduce prejudicii bunei desfășurări a producției și a muncii. Ministerul Comerțului Exterior să ia măsuri pentru a aduce la timp materiile prime, materialele, utilajele și instalațiile din import. Mărirea stocurilor, la care s-au referit unii tovarăși, va putea să fie asigurată numai pe măsura creșterii peste plan a producției interne. Condiții materiale și financiare nu permit ca anul viitor să realizăm o sporire a stocurilor față de prevederi. Creșterea stocurilor este posibilă numai în condițiile depășirii planului de materii prime și materiale în întreprinderile noastre și obținerii unor mijloace suplimentare la export, care să ne permită importuri suplimentare. De aceea trebuie să gospodărim

bine mijloacele de care dispunem, să organizăm bine întreaga producție, să îmbunătățim aprovizionarea.

O îndatorire de prim ordin a tuturor întreprinderilor, a ministerelor, a organelor și organizațiilor de partid este intensificarea eforturilor pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor, pentru ridicarea performanțelor lor tehnice la nivelul realizărilor pe plan mondial.

CERINȚE LEGATE DE DEZVOLTAREA COMERȚULUI EXTERIOR AL ȚĂRII NOASTRE

Tovarăși,

În anul viitor sarcini deosebit de mari se pun în domeniul schimburilor economice internaționale. Comerțul nostru exterior va cunoaște o dezvoltare puternică. De aceea este necesar să luăm toate măsurile pentru a realiza la timp și în mod ritmic producția planificată pentru export în sortimentele stabilite.

Cu toate creșterile înregistrate în ultimul timp, trebuie spus că exportul nostru pe cap de locuitor este cu mult mai mic decît în alte țări atît în ce privește volumul, ponderea construcțiilor de mașini, cît și eficiența exportului. Astfel volumul comerțului exterior pe cap de locuitor la noi este de două ori mai mic decît în Bulgaria, de trei ori mai mic decît în Cehoslovacia și de circa 5 ori mai mic decît în Anglia și în Republica Federală Germană. Exportul de mașini și utilaje reprezintă doar 19% din exportul total al țării noastre, ceea ce ne situează în urma multor țări europene. Deși activitatea comerțului exterior s-a îmbunătățit, analizînd valoarea pe care o obținem pe tona

de produse exportate, în special la mașini, rezultă că mai avem mult de făcut pentru a obține o rentabilitate ridicată.

Trebuie să acordăm o atenție deosebită calității mărfurilor exportate. Pentru a putea rezista competiției pe piața internațională produsele exportate trebuie să fie cel puțin egale, din punct de vedere tehnic și al prețului, cu produsele similare ale altor țări. Aceasta pune în fața ministerelor, a organelor economice, a întreprinderilor și a organizațiilor noastre de partid îndatorirea de a asigura ca să nu iasă nici o dată pe porțile vreunei uzine un produs care nu corespunde contractului, performanțelor tehnice mondiale. Dacă vrem să avem o industrie constructoare de mașini competitivă, trebuie să fim la curent cu tot ceea ce este avansat pe piața mondială, să ținem pas cu tot ceea ce este nou în producția industrială.

În același timp institutele noastre de cercetări trebuie să lucreze intens pentru a aduce permanent îmbunătățiri produselor pe care le exportăm.

Este necesar ca ministerele economice, Ministerul Comerțului Exterior, organele de partid să acorde o atenție deosebită urmăririi sistematice a realizării producției pentru export, îndeplinirii integrale a planului de export, sporirii eficienței comerțului nostru exterior. În fiecare minister, un ministru adjunct trebuie să răspundă în mod special de producția pentru export. De asemenea, în întreprinderile care livrează pentru export trebuie desemnați tovarăși din conducerea unității care să urmărească în mod deosebit situația livrărilor, asigurarea condițiilor de calitate și respectarea termenului stabilit în contract. În cadrul comisiilor economice ale organelor de partid regionale trebuie să funcționeze un sector special, însărcinat de asemenea cu urmărirea realizării producției destinate exportului.

Trebuie să crească răspunderea ministerelor și întreprinderilor pentru realizarea exportului. În condițiile monopolului comerțului exterior s-a ajuns la concentrarea întregii activități de import și export la Ministerul Comerțului Exterior. Această concentrare excesivă creează greutăți. Va trebui să trecem unele din aceste atribuții ministerelor și întreprinderilor economice, fără a diminua răspunderea Ministerului Comerțului Exterior pentru realizarea unitară a politicii de comerț exterior a României.

Planul prevede sporirea importurilor, ceea ce presupune eforturi financiare mari. Trebuie să studiem posibilitatea găsirii în țară a unor înlocuitori la o serie de produse aduse azi sau prevăzute a fi aduse din străinătate. Importuri suplimentare nu se pot face decît pe baza găsirii unor noi rezerve pentru sporirea exportului.

În legătură cu activitatea în domeniul comerțului exterior este necesar să acordăm mai multă atenție îmbunătățirii colaborării și cooperării în producție atît cu țările socialiste cît și cu alte țări, pe baza principiului respectării independenței naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Dezvoltarea viitoare a economiei noastre nu se poate asigura fără o lărgire continuă a schimburilor economice, a colaborării și cooperării în producție pe plan internațional.

CREȘTEREA NIVELULUI DE TRAI

Un capitol important al planului îl constituie măsurile prevăzute pentru ridicarea nivelului de trai al populației, sporirea veniturilor salariaților și țărănimii, satisfacerea necesităților în continuă creștere ale oamenilor muncii. Este prevăzut un volum important de construcții de lo-

cuințe, noi construcții social-culturale. Pe măsura creșterii potențialului economic al țării, partidul și guvernul asigură fonduri sporite pentru lărgirea și perfecționarea asistenței sanitare, dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, condiții pentru progresul științei, artei, literaturii, al activității de ridicare a nivelului cultural al poporului. Organele de partid și de stat au datoria să acorde o deosebită atenție îmbunătățirii deservirii comerciale a cetățenilor, dezvoltării activității edilitare-gospodărești, sistematizării și înfrumusețării orașelor și satelor, transportului public în comun.

În conformitate cu prevederile planului pe anul viitor, volumul de mărfuri destinat populației va avea o structură îmbunătățită față de acest an, asigurîndu-se consumatorilor o gamă mai largă și o calitate superioară a bunurilor de consum alimentar, de îmbrăcăminte și încălțăminte, răspunzîndu-se, totodată, mai bine cererii de bunuri cu folosință îndelungată. Este necesar să se depună eforturi ca în timpul îndeplinirii planului să se găsească resurse suplimentare pentru mărirea producției bunurilor de consum la categoriile cerute cu prioritate de populație, răspunzîndu-se astfel puterii de cumpărare crescînde a oamenilor muncii.

Întreprinderile trebuie să respecte cu strictețe cantitățile mărfurilor, pe sortimente și categorii de prețuri, fixate prin plan ; magazinele trebuie să desfacă mărfuri corespunzător diferitelor categorii de venituri ale populației.

O cerință imperioasă este buna deservire a populației de la orașe și sate, creșterea exigenței față de activitatea personalului din comerț, față de desfacerea civilizată a mărfurilor.

DIRECȚIILE DE DEZVOLTARE A ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

Tovarăși,

Pe linia măsurilor luate de partid pentru îmbunătățirea activității economice și științifice din țara noastră se înscrie și faptul că pentru prima dată dezbatem în plenara Comitetului Central un plan de cercetare științifică. Acest plan, elaborat în concordanță cu planul economic, permite orientarea potențialului științific al țării către problemele majore ale dezvoltării economiei și culturii.

Între domeniile noi apărute în cercetarea științifică contemporană, un loc important îl ocupă știința conducerii proceselor economice, a organizării producției și a muncii. Știința conducerii s-a impus atenției generale în numeroase țări ale lumii. Rezultate superioare se obțin în producție pe baza mijloacelor tehnice moderne de calcul și automatizare, a instrumentelor de analiză oferite de cele mai noi domenii ale matematicii, ciberneticii și informaticii economice.

Condițiile în care se dezvoltă știința conducerii și, în legătură cu aceasta, tehnica prelucrării și transmiterii informației, a calculului electronic necesită astăzi cadre cu o calificare specială. Pe plan mondial se conturează tot mai mult profesiunea de conducător și organizator al producției.

În țara noastră, pregătirea cadrelor, formarea specialiștilor în organizarea și conducerea producției a devenit una din necesitățile a cărei rezolvare condiționează în mare măsură progresul rapid al întregii economii. A fost constituit un colectiv care elaborează un program de pregătire a cadrelor de conducere pentru întreprinderi, șan-

tiere, instituții, unități economice și diferite alte sectoare de activitate.

După cum se știe, utilizarea metodelor științifice în activitatea de conducere a proceselor de producție și economice presupune folosirea pe scară tot mai largă a mijloacelor moderne de calcul și automatizare. Ținînd seama de nevoile mereu mai mari pe care le impune dezvoltarea economiei, a fost elaborat un program de înzestrare cu calculatoare electronice pentru 1967 și se află în curs de elaborare un program de perspectivă în acest domeniu.

În trei centre din țară dispunem de o experiență proprie în domeniul construcției mașinilor de calcul electronic; este necesar ca toate forțele de concepție să fie grupate pentru a putea îndeplini sarcinile ce ne stau în față privind producția industrială de mașini electronice cu bune performanțe tehnice și de exploatare. Trebuie să recunoaștem că în materie de folosire a mașinilor electronice de calcul în economie sîntem de-abia la început. În fața noastră se ridică probleme foarte serioase, atît de ordin tehnic cît și al cadrelor. În decursul cincinalului să pășim cu hotărîre spre rezolvarea acestei sarcini de maximă importanță economică.

Urmărind cu perseverență îndeplinirea prevederilor programului de cercetare, Consiliul Național va trebui să manifeste o mai mare exigență în acțiunea de coordonare și dirijare a eforturilor tuturor unităților științifice spre rezolvarea în timp și la un nivel tot mai ridicat a fiecărei teme și probleme cuprinse în programul de cercetare. Concentrîndu-și atenția în domeniul științelor tehnice, Consiliul Național trebuie să conlucreze strîns, în urmărirea problemelor de importanță deosebită, cu ministerele economice, Comitetul de Stat al Planificării, Academia Republicii Socialiste România, Ministerul Învățămîntului, cu celelalte organe centrale. În același timp trebuie să fie

îmbunătățită munca Consiliului în îndrumarea și sprijinirea concretă a activității unităților de cercetare, a comisiilor teritoriale, în atragerea oamenilor de știință, a cercetătorilor, a cadrelor didactice și specialiștilor la rezolvarea problemelor de mare importanță pentru progresul cercetării științifice și sporirea contribuției acesteia la dezvoltarea economică și social-culturală a patriei. Introducerea în producție a inovațiilor, a licențelor din țară trebuie să stea permanent în atenția ministerelor și Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Orientînd cercetarea științifică spre satisfacerea necesităților economiei naționale, a producției, trebuie să acordăm toată atenția și cercetărilor din domeniul științelor sociale, precum și cercetării fundamentale în fizică, chimie, matematică, biologie și în domeniul spațiului cosmic — toate acestea avînd o mare importanță pentru dezvoltarea științei în țara noastră, pentru dezvoltarea în general a societății.

RIDICAREA CONTINUĂ A ROLULUI CONDUCĂTOR AL PARTIDULUI

Tovarăși,

Sarcinile anului viitor sînt deosebit de mari ; realizarea lor cere îmbunătățirea continuă a întregii noastre activități. Sînt în studiu o serie de măsuri privind planificarea și conducerea economiei, cît și alte măsuri concrete care vor contribui la perfecționarea activității întreprinderilor și ministerelor. Va trebui să urgentăm luarea acestor măsuri, imperios necesare pentru bunul mers al economiei.

După cum vă este cunoscut, de la Congres și pînă în prezent au fost luate o serie de măsuri privind atît îmbunătățirea activității în domeniul economiei, cît și dezvoltarea vieții sociale. Este vorba de perfecționarea planificării economice curente și de perspectivă, de adaptarea la noile cerințe a conducerii și organizării agriculturii, inclusiv crearea organelor proprii de conducere ale țărănimii cooperatiste, de perfecționarea îndrumării și conducerii activității științifice, de măsurile sociale privind mărirea pensiilor și elaborarea unui nou sistem de pensionare, întărirea și consolidarea familiei, creșterea natalității, reducerea divorțurilor, educația și creșterea tinerei generații.

În continuarea aplicării măsurilor cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării economiei naționale urmează să dezbatem în perioada următoare o serie de probleme, cum sînt : îmbunătățirea organizării întreprinderilor și a organelor economice ; sistemul cointeresării materiale ; aprovizionarea tehnică-materială ; organizarea științifică a producției și a muncii ; automatizarea lucrărilor de calcul tehnic, economic și a lucrărilor de birou ; normarea științifică a muncii ; pregătirea cadrelor pentru conducerea activității economice ; îmbunătățirea sistemului comerțului exterior ; îmbunătățirea sistemului financiar și bancar ; simplificarea și raționalizarea evidenței în economia națională prin introducerea pe scară largă a calculatoarelor electronice.

Pentru toate aceste probleme sînt în curs de elaborare studii și propuneri care vor fi larg dezbătute cu specialiștii și aplicate treptat în viață. De asemenea, este într-o fază finală elaborarea planului de perspectivă pe 10 ani pentru pregătirea cadrelor și este în curs de elaborare planul decenal pentru dezvoltarea cercetărilor științifice.

Este necesar ca încă în cursul anului 1967 să începem studiile pentru elaborarea planului cincinal pe anii 1971—

1975, în așa fel ca cel mai tîrziu în 1969 acesta să fie dezbătut și aprobat, creîndu-se astfel condiții mai bune pentru activitatea economică de investiții și de producție.

Realizarea sarcinilor mari care ne stau în față în vederea îndeplinirii hotărîrilor Congresului face să crească și mai mult rolul conducător al partidului în toate sectoarele activității sociale. Analizînd activitatea depusă, putem spune că partidul nostru își îndeplinește cu succes misiunea ce-i revine, că el răspunde pe deplin încrederii pe care i-o acordă poporul nostru. Comitetul Central, ca organ suprem de conducere a activității partidului între două congrese, își îndeplinește cu succes rolul de stat-major în construcția societății noastre socialiste.

În legătură cu aceasta doresc să subliniez faptul că fiecare membru al Comitetului Central, al Comitetului Executiv, al Consiliului de Miniștri poartă răspunderea pentru întreaga activitate desfășurată de partidul și statul nostru. Fiecare trebuie să se preocupe permanent de îmbunătățirea activității proprii, de sporirea contribuției la înfăptuirea întregii politici interne și externe a partidului.

Cu toate succesele mari pe care le-am obținut, nu putem spune că nu s-ar putea lucra și mai bine, că în activitatea noastră nu se mai manifestă încă unele neajunsuri.

Este necesar să acordăm mai multă atenție studierii temeinice a problemelor pe care le ridică construcția socialistă în țara noastră, să ne preocupăm și mai mult de găsirea căilor pentru îmbunătățirea muncii în toate domeniile de activitate. Aceasta presupune, în același timp, ca fiecare să acorde mai multă atenție documentării proprii și îmbogățirii cunoștințelor sale teoretice și ideologice, studierii îndeosebi a problemelor economice, perfecționării artei de a conduce. Construcția socialistă cere din partea fiecărui activist de partid și de stat eforturi deosebite pentru a fi la curent cu problemele pe care le ridică dez-

voltarea societății. De munca fiecăruia, de pasiunea și răspunderea pe care o manifestă, de priceperea de a rezolva just problemele multiple ale construcției socialiste depinde îndeplinirea în condiții cît mai bune a sarcinilor mari încredințate de partid și popor.

Consultarea activului de partid și de stat, a întregului partid asupra problemelor principale ale politicii interne și externe constituie o caracteristică principală a activității noastre, o trăsătură esențială a democrației interne de partid. Este necesar să întărim continuu legăturile partidului cu masele, să supunem dezbaterii oamenilor muncii, întregului popor principalele hotărîri și măsuri ce urmează să fie adoptate pentru asigurarea progresului țării. În acest fel se va lărgi participarea conștientă a celor ce muncesc la întreaga construcție a societății, se va dezvolta continuu democrația noastră socialistă.

Trebuie să acordăm mai multă grijă creșterii și promovării curajoase a cadrelor tinere cu o pregătire tehnică și economică temeinică, să ne preocupăm atent de perfecționarea continuă a cunoștințelor lor.

Are o mare importanță aplicarea unei politici juste de cadre, care să asigure îmbinarea experienței cadrelor mai în vîrstă cu elanul, energia și competența cadrelor tinere. Este evident că nu se poate lucra și trăi numai din ceea ce s-a învățat odată, din experiența trecutului. A proceda astfel înseamnă a rămîne în urmă, ceea ce nu poate să nu se reflecte în mod negativ în activitatea de fiecare zi. Viața tumultuoasă a patriei noastre, exigențele pe care le impune realitatea socială contemporană cer fiecăruia dintre noi să-și dezvolte receptivitatea față de tot ceea ce este nou și înaintat, să aducă o contribuție tot mai valoroasă la mersul înainte al poporului nostru, la construcția societății socialiste.

Tovarăși,

Plenara Comitetului Central a analizat și dezbătut documentele la ordinea de zi cu profunzime și spirit de răspundere. Participanții la discuții au dovedit competență, o adîncă cunoaștere a problemelor abordate, spirit critic și autocritic, combativitate principială față de neajunsurile existente. S-au desprins în cursul dezbaterilor numeroase propuneri, idei și soluții valoroase, care, fructificate, ne vor permite să muncim mai bine pentru realizarea programului pe care ni l-am propus pentru anul viitor.

Îndeplinind sarcina de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, aducem în același timp o contribuție la sporirea forței sistemului socialist mondial, la creșterea influenței sale în lume, la cauza victoriei socialismului și păcii.

Sîntem convinși, tovarăși, că cei peste 1 600 000 de comuniști din România și împreună cu ei toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor, se vor avînta cu noi forțe, cu noi energii, în anul care vine, vor obține succese tot mai mari, înălțînd prin munca lor tot mai sus edificiul luminos al patriei noastre — Republica Socialistă România. *(Aplauze prelungite).*